

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B2-4T/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222011114
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Jančok
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2023:1222011114.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I samosudcom JUDr. Františkom Jančokom v trestnej veci obžalovaného: S. L., W.. XX.XX.XXXX U. F., pre prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.11.2023 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

S. L., W. XX.XX.XXXX U. F., M. F. R. XX, Bratislava, Š.. I. L.,

sa uznáva vinným, že

od presne nezisteného času dňa 05.06.2019 až do súčasnosti neoprávnené užíva osobné motorové vozidlo značky Volkswagen EOS 2.0 TDI DSG, evidenčného čísla F. v hodnote 11 042,- eur, predtým mu zverené vlastníčkou uvedeného vozidla poškodenou E. Z., a to aj napriek výzvam poškodenej na vrátenie predmetného vozidla, na ktoré žiadnym spôsobom nereaguje a vozidlo jej doposiaľ nevrátil, čím takto svojím konaním bráni poškodenej E. Z. vo výkone jej vlastníckeho práva, spočívajúceho v užívaní tohoto vozidla,

teda

neoprávnené používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty ako aj ho spáchal po dlhší čas,

čím spáchal

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 31T/53/2022 zo dňa 06.07.2022, právoplatný dňa 01.06.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava II podala dňa 13.12.2022 na Okresný súd Bratislava II (od 01.06.2023 Mestský súd Bratislava I) obžalobu sp. zn. 2Pv/273/21/1102 zo dňa 12.12.2022, ktorá je vedená na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. B2-4T/116/2022 a ktorou sa kladie za vinu obžalovanému prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2023 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti vinným zo spáchania žalovaného skutku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku položil obžalovanému tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal "áno". Vzhľadom na odpovede obžalovaného súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Vo vzťahu k predmetu ďalšieho dokazovania následne súd na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2023 vykonaným dokazovaním oboznámil listinné dôkazy podľa § 269 Trestného poriadku navrhnutých obžalobou a obhajobou, najmä pripojený spis (od 01.06.2023) Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-31T/53/2022 a lustrácie na obžalovaného (register trestov) a pod. Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd vychádzal z toho, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný. Pri rozhodovaní o vine súd vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, a preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny je významnou pomocou predovšetkým pre prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena a v neposlednom rade prijaté vyhlásenie o viny predstavuje prakticky nespochybniteľný záver o vine a právnom posúdení žalovaného skutku do budúcnosti a súčasne takáto procesná situácia má pozitívny dopad tiež na hospodárnosť celého trestného konania.

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Pri ukladaní trestu je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona). Ďalej je potrebné prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, a ktorú určuje zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom na 6 mesiacov až 3 roky.

K osobe obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní oboznámil odpis registra trestov, podľa ktorého bol obžalovaný súdmi SR dosiaľ 4-krát súdne trestaný, z toho v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, v posledných dvoch prípadoch ide o rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4 T/27/209 zo dňa 10.09.2020, právoplatný dňa 10.09.2020, ktorým mu bol za spáchaný prečin zanedbania povinnej výživy uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov do 11.03.2022, a vo štvrtom prípade, t. j. naposledy (čo nie je ešte premietnuté v registri trestov k 10.11.2023) bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 31T/53/2022 zo dňa 06.07.2022, právoplatný dňa 01.06.2023, ktorým mu bol za spáchaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona u obžalovaného prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona - spáchal viac trestných činov (s poukazom na ukládanie súhrnného trestu). Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený, súd obžalovanému nepriznal z dôvodu, že pred spáchaním trestného činu sa hľadí len na tretie jeho odsúdenie v poradí, a to rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/127/2019 zo dňa 10.09.2020, právoplatný dňa 10.09.2020, ktoré odsúdenie je však vo vzťahu k ukladanému súhrnnému trestu (§ 207 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona) špeciálnou recidívou - hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený).

Pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je tak 1 : 1. Uvedené malo za následok, že trestná sadzba sa u obžalovaného individuálne neupravovala, preto súd ukladal obžalovanému trest v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd bral na zreteľ, že uložený trest z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie plní funkciu na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia a zároveň uložený trest zodpovedá závažnosti stíhaného trestného činu, spôsobu jeho spáchania, následku, ako aj zavineniu a priťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 31T/53/2022 zo dňa 06.07.2022, právoplatný dňa 01.06.2023, súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným za spáchaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 10 mesiacov (22 mesiacov) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Súd ďalej ustálil s poukazom na § 122 ods. 12, ods. 13 Trestného zákona, že súdený skutok má povahu trvácneho trestného činu, a preto ho považuje za dokonaný doručením uznesením o vznesení obvinenia sp. zn. ČVS: ORP-998/VK-B2-2020 zo dňa 20.07.2021, ktoré bolo obžalovanému doručené dňa 02.12.2021. Preto súd považuje skutok v súdnej veci vo viacčinnom súbehu so skutkom vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 31T/53/2022.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil skôr ako bol Okresným súdom Bratislava II vyhlásený odsudzujúci rozsudok zo dňa 06.07.2022, resp. doručený trestný rozkaz dňa 23.05.2023 sp. zn. 31T/53/2022, bolo namieste ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k tomuto trestnému rozkazu.

Následne uložil obžalovanému za skutok uvedený v obžalobe súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 mesiacov (za trestný čin najprísnejšie trestný), za rešpektovania zásad podľa § 42 ods. 2 Trestného

zákona, keďže takýto trest považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný. Takto uložený trest považuje súd za primeraný, nie neprimerane prísny a zabezpečujúci ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného.

Súd skúmal okolnosti uvedené v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona a zistil, že u obžalovaného nie je odôvodnené uloženie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na zásady pri ukladaní súhrnného trestu, ktorý nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (§ 42 ods. 2 Trestného zákona).

S poukazom na § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Mestského súdu Bratislava I.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto svojho práva výslovne vzdala po vyhlásení rozsudku. To platí aj o osobách, oprávnených podať v prospech obžalovaného odvolanie, ak obžalovaný výslovne vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania osobami oprávnenými podať odvolanie v jeho prospech.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d/ zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci,

e/ zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie i proti jeho vôli.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo chýba.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 ods. 1 Trestného poriadku.